

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2017. április hó 7. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A szolgálati tekintély megsértésének büntette miatt ... vádlott ellen indított büntetőügyben a Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa 2016. június hó 22. napján kihirdetett Kb.I.12/2016/4/II. számú ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s:

A Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa a 2016. június 22. napján kihirdetett Kb.I.12/2016/4/II. számú ítéletével ... vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk.447.§ (1) bekezdés a) pontjába ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő szolgálati tekintély megsértésének büntetéseben, ezért - önálló büntetesként - lefokozta. Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 10.535,- ft bűnügyi költség megfizetésére.

A tárgyaláson a katonai ügyész a kihirdetett ítéletet tudomásul vette. A vádlott felmentésért, míg védője elsődlegesen felmentésért, másodsorban enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.733/2016/1. számú átiratában arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben. Utalt arra, hogy az ítéletet felmentés érdekében támadó fellebbezések felülmérlegelésre irányulnak, a vádlottakkal szemben kiszabott büntetés pedig nem tekinthető eltúlzottnak.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az elsőfokú ítélet ellen felmentés és enyhítés érdekében bejelentett fellebbezését kizárólag az enyhítés tekintetében tartotta fenn. Utalt arra, hogy az elsőfokú katonai tanács teljeskörű bizonyítást folytatott le, és helyes a tényállás, amit megállapított. Kifogásolta azonban, hogy védecével szemben eltúlzott mértékben került megállapításra a büntetés. Ugyanis védence 24 éve lát el rendőri szolgálatot, és bár több büntetőeljárás indult ellene, de ez csak arra utal, hogy a vádlott munkája sokat dolgozott, sokat intézkedett. Ettől eltekintve a rendőri szolgálatát kifogástalanul teljesítette. Hivatkozott továbbá arra, hogy védence jelenleg is beosztásából történő felfüggesztés hatálya alatt áll, 50 %-s fizetésesökkentéssel. A vádlottnak egy korábbi bántalmazásos ügye miatt polgári perben is kártérítést kell fizetni, tehát a lefokozással, a szolgálati viszonya megszűnésével anyagilag is ellehetetlenülne. Indítványozta figyelembe venni, hogy az elsőfokú ítélet kihirdetésétől számítva is további időmúlás következett be. Olyan büntetés kiszabását indítványozta védecével szemben, hogy a szolgálatban megtartható maradjon.

A vádlott az utolsó szó jogán úgy nyilatkozott, hogy az elsőfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezését megváltoztatva azt kizárólag enyhítés érdekében tartja fenn. Utalt arra, hogy a bűncselekmény elkövetésének napjára már nem emlékszik, de ha ennyi tanú állítja, hogy ő sértő kijelentést tett előljárójára akkor biztos, hogy megtörtént. A katonai büntetés olyan tartalmú enyhítését kérte, hogy a szolgálatban megmaradhasson. Arra az esetre, ha a másodfokú bíróság változatlanul hagyja a vele szemben kiszabott joghátrányt, arra az előzetes mentesítését kérte.

A vádlott és védője által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be.348.§ (1) bekezdésében foglaltak szerint teljes terjedelmében felülbírált.

Ennek során megállapította, hogy a katonai tanács tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta. A tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte, és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlott mind a nyomozás során, mind a tárgyaláson tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését, és határozottan állította, hogy a munkaértekezlet során az azon részt nem vevő közrendvédelmi osztályvezetőre nem tett sértő kijelentést. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott tagadásával szemben a tényállást a tárgyaláson kihallgatott nagyszámú rendőr tanú vallomása, valamint a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok, így különösen a cselekménnyel kapcsolatban készült rendőri jelentések alapján állapította meg. Az elsőfokú katonai tanács ítélete 3. oldalán és a 4. oldal első két bekezdésében értékelte az általa megismert bizonyítékokat, és logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem a vádlotti védekezést fogadta el a tényállás alapjául. Utalt arra, hogy a vádlott tagadó vallomását 8 közvetlen tanú egybehangzó nyilatkozata cáfolta.

Megállapítható, hogy az elsőfokú katonai tanács által rögzített tényállás megalapozott, mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

Az irányadó tényállás alapján a törvényszék katonai tanácsa okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére és helyes a cselekmény jogi minősítése is. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor ... vádlott bűnösségét a Btk.447.§ (1) bekezdés a) pontjába ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő szolgálati tekintély megsértésének büntetében megállapította. A katonai tanács ítélete 4. oldal 3. bekezdésében röviden, de világosan, és helyesen fejtette ki a jogi minősítéssel kapcsolatos álláspontját.

Az enyhítésre irányuló vádlotti és védői fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel mind a vádlott javára, mind a terhére figyelembe vehető bünteteskiszabási körülményeket. Nem tévedett, amikor arra az eredményre jutott, hogy az eddigi szolgálata során már három alkalommal bűncselekmény elkövetése miatt felelősségre vont vádlottal szemben alkalmazott büntetések nem vezettek eredményre. A negyedik bűncselekmény elkövetését követően nem várható a vádlottól, hogy megfelel a rendőrökkel szemben támasztott követelményeknek, figyelemmel arra is, hogy ez idáig már több fenyítésben is részesült. Az elsőfokú katonai tanács messzemenően figyelemmel volt a vádlott 24 évi rendőri szolgálatára, amikor vele szemben önálló büntetésül kizárólag katonai büntetést szabott ki. Nem kétséges, hogy a vádlott a cselekményével, de a bűnügyi előéletével is méltatlanná vált a rendfokozat viselésére, ezért a lefokozás katonai büntetés kiszabása nem volt mellőzhető. Az enyhítésre irányuló vádlotti és védői fellebbezés így eredményre nem vezethetett.

A vádlottnak az utolsó szó jogán tett indítványával kapcsolatban a másodfokú bíróság megjegyzi, hogy a Btk.141.§ (1) bekezdésében foglaltak szerint a törvény erejénél fogva áll be a mentesítés a lefokozás és a szolgálati viszony megszüntetése esetén az ítélet jogerőre emelkedésének napján. Ezért az ítélőtábla katonai tanácsának előzetes mentesítés tárgyában nem kellett rendelkeznie.

A Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért azokat a másodfokú katonai tanács - helyes indokai folytán - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítélőtábla Katonai Tanácsának végzése a Be.371.§ (1) és (4) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2017. április 7.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros László hb. ezredes sk.
előadó bíró

Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk.
bíró

A Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2017. április 7.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelül
Iván Erika
bírósági ügyintéző